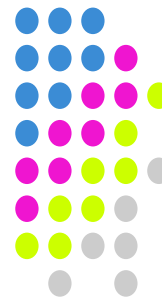

Nieuwsbrief Jorien>Oekraïne

Juni 2013 — Jaargang 1 nr. 5

Jorien is al weer ruim een maand in Oekraïne. Als thuisfrontcommissie hebben wij regelmatig contact met haar. Het is bijzonder om haar te volgen en te ondersteunen vanuit Nederland. Wij zijn ook heel blij met de andere zendingswerkers die haar de afgelopen tijd in Oekraïne hebben opgevangen. Op dit moment is Jorien na een moeilijke start gelukkig weer aan het werk in het ziekenhuis van Vinogradiv en het gaat goed met haar!

Jorien aan het woord

Ik begin te merken dat ik me hier steeds meer op mijn plek ga voelen en dat het mijn thuis wordt.

De omgeving is echt geweldig mooi. Ik geniet elke dag van de heuvels en het prachtige groen. Alleen daarom al zou ik nu niet naar huis willen. Het enige waar ik nog niet echt aan kan wennen, is het tempo waarin de mensen leven. Alles gaat zo langzaam en met de dag. Mijn geduld wordt soms aardig op de proef gesteld.

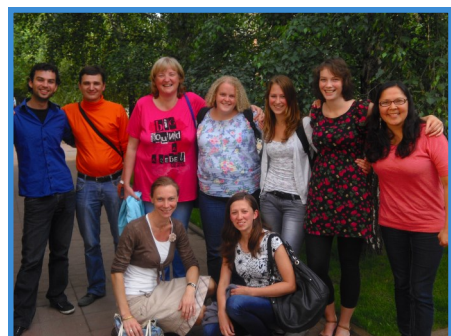
Op dinsdag 28 mei heb ik mijn Jongerenhuisgroep en nog wat anderen mensen gevraagd om samen met mij op woensdag tussen 20:00 en 21:00 in gebed te gaan, ieder in zijn eigen huis of op de plek waar hij/zij was om te bidden voor de situatie waarin we (Laurie en ik) ons op dat moment bevonden. Geen werk en daardoor geen liefde en aandacht kunnen geven aan de kinderen in het ziekenhuis die dat zo hard nodig hebben. Daar was ik toch voor gekomen! Ik begreep er niets van. De zondag daarvoor was dat ook al in de gemeente De Wingerd gedaan, tijdens de dienst die we via skype konden volgen en door heel veel anderen. Op donderdagavond kreeg ik het geweldige nieuws dat we weer aan de slag mochten. Bijzonder mooi om te merken dat God luistert en gebeden verhoord. Ook heb ik op diezelfde woensdag mogen ervaren dat - ook al blijft het soms lastig te aanvaarden wat er gebeurt in je leven - de dingen gebeuren met een reden. Ik had n.l. al met wat mensen gesproken, over wat hier nou de bedoeling van kon zijn en los van elkaar gaven zij aan dat ik hier ook dingen voor mijzelf uit kon halen. Die woensdag werd mij door een vrouw, die ik al een paar keer had gezien maar nog niet gesproken, duidelijk gemaakt dat ik uit deze situatie moest leren rust te nemen en aan mijzelf te denken.

Want als je goed voor jezelf zorgt en rust neemt wanneer dat nodig is, dan pas kan je goed voor anderen zorgen. Dat was wat zij zei. En ja, ik heb mijn les geleerd en de rest weten jullie, de dag daarna hoorde ik dat we weer mochten werken.

Het is heerlijk om eindelijk te doen waarvoor je bent gekomen. Liefde, aandacht en knuffels geven en de kinderen stimuleren in hun ontwikkeling. Het is leuk om te merken dat ze al echt aan je gaan wennen. Het wordt 's middags steeds lastiger om de kindjes achter te laten, omdat vooral de oudere kinderen het dan op een krijsen zetten als we ze in hun bedjes leggen wanneer wij weer naar huis gaan. Maar ook dat hoort er bij.

Met mijn huisgenootje Laurie en mij gaat het ook goed. We hebben het gezellig. Ik moest wel even wennen aan het samen met iemand in een huis wonen en dat de dingen dan wel eens anders gaan dan ik gewend ben. Mijn Engels gaat enorm vooruit. Elke dag Engels spreken werpt zijn vruchten af. Laurie geeft me zelfs af en toe wat les en leert me de juiste grammatica. Af en toe kijkt ze me vreemd aan en vraagt ze wat ik zeg. Dan ben ik automatisch weer overgegaan op het Nederlands.

Bedankt voor alle leuke berichtjes en kaartjes. Daswiedaanieja!

Hartelijke groet, namens Jorien, de thuisfrontcommissie

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).

jorienderuiter@hotmail.com

www.jorien-oekraïne.nl

Rekeningnummer: 1488.37.352 t.n.v.

CG De Wingerd o.v.v. Jorien>Oekraïne

Bidden & Danken

Danken:

Voorlopige toestemming om te werken, Steun van zendingswerkers Beregowo

Bidden:

De kinderen en hun ouders, Contacten tussen overheid, ziekenhuis en zendingswerkers

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen.

Hieronder haar adres:

YKPAIHA

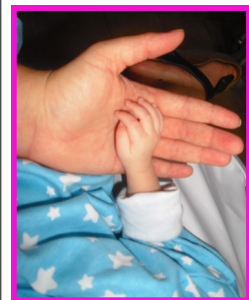
Zakarpatska Oblast

Beregove 90202

B. Chmelnytskoho 10/3

Jorien de Ruiter

Ukraine

Je kunt Jorien ook volgen via de blog op haar website. Hier vertelt ze regelmatig over haar belevenissen.